

RASPORED SV. MISA U VUGROVCU 24. VIII. - 30. VIII. 2015.

PON.	-----	-----
UTO.	u 18.00 sati	++ obit. Brkić, Koši, Faust i Jakopović, NADICA Grljak, FRANJO god., i obit. Kletuš, MIRKO god. CILA, FRANJO, MARTIN st., MARTIN ml. Popović, DANE god. i obit. Olujić, STJEPAN Vuger god., ANKA i obit. Kovačić, IVAN Martinec, DANICA Vidović, MATO Čaldarević, nakana za ozdravljenje jednog bolesnika
SRI.	-----	-----
ČET.	-----	-----
PET.	-----	-----
SUB.	u 18.00 sati	– nakana
NED.	u 9.15 sati	– župna

OBAVIJESTI:

Utorkom iza svete mise **TREĆE SRCE** moli za nerođene.

Kroz SRPANJ i KOLOVOZ svete mise nedjeljom u **9.15 sati**.

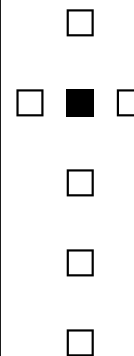
Imate najnoviji broj: GLAS KONCILA, MAK župni listić...

www.zupa-vugrovec.com

Pripremio i uredio: vlč. Filip Lucić, upravitelj Župe sv. Franje Ksaverskog – Vugrovec
Tel. ++385 1 20 44 255 □ ■ □ Broj umnoženih primjeraka: 380
Žiro-račun Župe: 2360000-1101843779 □ ■ □ IBAN: HR1423600001101843779

**ŽUPNI
LISTIĆ**

**Župe sv. Franje
Ksaverskog**
□ **VUGROVEC** □
godište XI, broj 34(554)
23. kolovoza 2015. godine

XXI. NEDJELJA KROZ CRKVENU GODINU (Iv 6,60-69)

U ono vrijeme: Mnogi od Isusovih učenika rekoše: “Tvrda je to besjeda! Tko je može slušati?” A Isus znajući sam od sebe da njegovi učenici zbog toga mrmljaju, reče im: “Zar vas to sablažnjava? A što ako vidite Sina Čovječjega kako uzlazi onamo gdje je i prije bio? Duh je onaj koji oživljuje, tijelo ne koristi ništa. Riječi koje sam vam govorio duh su i život su.” “A ipak, ima ih među vama koji ne vjeruju.” Jer znao je Isus od početka koji su oni što ne vjeruju i tko je onaj koji će ga izdati. I doda: “Zato sam vam i rekao da nitko ne može doći k meni ako mu nije dano od Oca.” Otada mnogi učenici odstupiše, više nisu išli s njime. Reče stoga Isus dvanaestorici: “Da možda i vi ne kanite otići?” Odgovori mu Šimun Petar: “Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga! I mi vjerujemo i znamo: ti si Svetac Božji.”

Komentar:

Kamo da idemo? Gdje ćemo ako ne Tebi Gospodine? Ti imaš pravu Riječ, Ti znaš što nam je potrebno. Kome drugome da se obratimo ako ne Tebi milosrdni Gospodine? I nije ti problem (nikada ti i nije bio) da nas saslušаш, da čuješ naše rane i naša jadikovanja. Nije! Ti si tu, Ti imaš svo vrijeme svijeta za nas. A mi, da li imamo vrijeme za tebe? Odvojimo li svoje vrijeme koje mislimo da je samo naše i nama podređeno za tebe? Stigneš li Ti na red Gospodine od naših “poslova”, “obveza” i čega sve ne..što stavljamo ispred Tebe Gospodine. Žalosno je to, no Ti, unatoč svemu tome, unatoč našoj “komociji” da imamo svo vrijeme ovoga svijeta, Ti šutiš i čekaš da ti otvorim vrata svoga srca, kako bi mogao ući u Njih i ostati u njima za vječnost – za sva vremena. Amen.

NAPAST

Bio jednom neki pustinjač da je jednom nogom već bio u raj. Živio je bez ičega u spilji koju je iskopao u podnožju zelene planine gdje je skupljao divlje plodove, bobice i poneki korijen za nedjeljni ručak.

„Kako da ga navedem na grijeh?“ pitao se neprestano zlobni đavao., uhodio ga je, zagledao se u njega, motrio ga od glave do pete ne bi li našao bar malu slabost, ali nikad ništa nije pronašao. Lupao je nogama, ljutio se, proklinjao, a najzad je odlučio krenuti u otvoreni napad. Stupi pred pustinjaka u trenutku kada je izvorskom vodom kvasio komad tvrdog kruha.

– „Zdravo“ pozdravi đavao. „Znaš li ti tko sam ja?“

– „Đavao“ reče pustinjač mirno.

– „Bog mi je dopustio da te napastujem. Želim da načiniš neki teški grijeh.“

– „Govori“ reče pustinjač, „slušam te“

– „Ubij nekoga“

– „Ne dolazi u obzir“

– „Nasrni na ženu“

– „To je gnjusno i ogavno. To nikad ne bih učinio. Odlazi Sotono uopće nemaš mašte“

– „Popij barem gutljaj vina. To i nije nikakav grijeh, ali učini barem to na volju.“

Pustinjač uzdahne: „Pa dobro, gutljaj vina nije nikakvo zlo.“

U rukama mu se istog časa stvori vrč pun svježeg vina. Popije gutljaj, uzdahne, pa otpije još jedan. „Uh, što je dobro“, reče. Povuču još jedan malo dulji gutljaj i reče: „Kako je samo jako... Ovo je vražje vino!“ Počeo se glupo smijati, a onda nastavi piti dok su mu koljena podrhtavala. Stazom uzbrdo dolazila je djevojčica. „Dobar dan sveti čovječe“, reče ona „donijela sam ti malo kruha i jabuka.“ Kolutajući zamagljenim očima, pustinjač pograbi djevojčicu za kosu i baci je na zemlju. Jadnica je vikala iz svega glasa. Njezin otac, koji je radio u polju, čuo je povike i dotrčao. Kad je pustinjač vidio da on dolazi, dohvati oveći kamen i pogodi ga svom snagom. Kad se otriježnio, pustinjač je ugledao čovjeka kako leži u lokvi krvi. „Mislim da je mrtav“, reče đavao podlo se smiješeći. Ubrao je cvijet i stavio ga u usta. Pustinjač se zaprepasten bacio na koljena: „Gospodine Bože, što sam učinio?“ „**Od tri zla izabrao si najmanje.** Zbog toga ćeš mi duže vrijeme praviti društvo“ reče đavao. Zafučkao je i s rukama u džepovima otišao. Nakon nekoliko koraka, zaustavio se i, okrenuvši se kao da zove starog prijatelja rekao: „Onda, pustinjače, što čekaš?“

Nema manjega zla...

Bruno Ferrero

DAROVİ ZA CRKVU

1. MIRICA FIŠTER

A. Šenoe 36, Vugrovec

150 Kn

Svim darovateljima iskreno hvala!

Ovih dana napustili su nas:

DANICA VIDOVIĆ r. Rajh iz Dobrodola u 85. godini.

SLAVKO BLAŽINOVIĆ iz Kučilovine u 62. godini.

Dobri Bože uvedi ih u svoje vječne stanove!

BOŽJE UHO

Sin bogatoga američkog bijelca upita kćerku crnopute sluškinje:

– Jenny, moliš li se ti Bogu?

Nakon kraćeg oklijevanja, djevojčica odgovori:

Naravno. Svaki dan!

Dječak nastavi: – Ti dakle vjeruješ da Bog uslišava tvoje molitve kao i molitve bijele djece?

Djevojčica je ostala zatečena, ali ipak odgovori s punim pouzdanjem:

– Ja svoje molitve upućujem Božjem uhu a ne njegovim očima.

PRAVI SLIJEPAC

Stara perzijska priča opisuje čovjeka koji je bio opsjednut mišlju: posjedovati zlato, imati sve postojeće zlato na ovom svijetu!

Ta misao izjedala mu je um i srce. Nijedna druga nije mogla u njemu naći mjesta. Za nj nije postojalo ništa osim zlata.

Kad bi prolazio gradom, samo bi gledao zlatarnice. Druge stvari ga jednostavno nisu zanimale. Ni ljude nije zapažao, a o plavom nebu i mirisnom cvijeću da i ne govorimo.

Jednog dana više nije mogao izdržati, ušao je u zlatarnicu i počeo grabiti sve redom: prstenje, narukvice, naušnice... sve dok nije napunio džepove.

Na izlazu ga je već čekala policija. Nakon što je uhapšen policajac ga upita: “Kako ste mislili proći nezapaženi u trgovini punoj ljudi?”

“Stvarno?” odvratu čovjek sav začuđen. “Uopće ih nisam vidio. Vidio sam samo zlato.”

“Imaju oči a ne vide”, kaže Biblija o lažnim idolima. To se danas može reći za mnoge ljude. Zaslijepljeni su sjajem stvari koje blješte; pred ponudama o kojima reklame svakodnevno bruje oni kao da su hipnotizirani.

Bruno Ferrero